

Uczestnik: Finanzamt Kirchdorf – Perg – Steyr

Trybunał (dziesiąta izba) postanowieniem z dnia 20 stycznia 2021 r. orzekł, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria) postanowieniem z dnia 29 czerwca 2020 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 26 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 19 listopada 2020 r. – KM/ Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sprawa C-625/20)

(2021/C 79/24)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 26 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KM

Druga strona postępowania: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy hiszpańskie uregulowanie dotyczące otrzymywania świadczeń z systemu zabezpieczenia społecznego zawarte w art. 163 ust. 1 LGSS, które zgodnie z wykładnią przyjętą w orzecznictwie uniemożliwia otrzymywanie dwóch świadczeń z tytułu trwałej i całkowitej niezdolności do wykonywania danej pracy przyznanych w ramach tego samego systemu zabezpieczenia społecznego, podczas gdy dopuszcza taką możliwość w przypadku świadczeń przyznanych w ramach różnych systemów zabezpieczenia społecznego, przy czym w każdym przypadku świadczenia te są ustalane w oparciu o odrębnie pobierane składki, co może prowadzić do pośredniej dyskryminacji ze względu na płeć, biorąc pod uwagę udział obu płci w różnych hiszpańskich systemach zabezpieczenia społecznego, jest sprzeczne z art. 4 dyrektywy Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾ oraz art. 5 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja preredagowana)⁽²⁾?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej, czy uregulowanie hiszpańskie można uznać za sprzeczne z przywołanym uregulowaniem europejskim, w przypadku gdy dwa świadczenia zostały przyznane w wyniku różnych urazów lub chorób?

⁽¹⁾ Dz.U. 1979, L 006, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. 2006, L 204, s. 23.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio do Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Włochy) w dniu 27 listopada 2020 r. – Caruter s.r.l. / S.R.R. Messina Provincia S.c.P.A., Comune di Basicò, Comune di Falcone, Comune di Fondachelli Fantina, Comune di Gioiosa Marea, Comune di Librizzi, Comune di Mazzarrà Sant'Andrea, Comune di Montagnareale, Comune di Oliveri, Comune di Piraino, Comune di San Piero Patti, Regione Siciliana – Uregà – Ufficio regionale espletamento gare d'appalti lavori pubblici Messina, Regione Siciliana – Assessorato regionale delle infrastrutture e della mobilità

(Sprawa C-642/20)

(2021/C 79/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio do Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caruter s.r.l.

Strona pozwana: S.R.R. Messina Provincia S.c.P.A., Comune di Basicò, Comune di Falcone, Comune di Fondachelli Fantina, Comune di Gioiosa Marea, Comune di Librizzi, Comune di Mazzarrà Sant'Andrea, Comune di Montagnareale, Comune di Oliveri, Comune di Piraino, Comune di San Piero Patti, Regione Siciliana – Urega – Ufficio regionale espletamento gare d'appalti lavori pubblici Messina, Regione Siciliana – Assessorato regionale delle infrastrutture e della mobilità

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 63 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24⁽¹⁾ z dnia 26 lutego 2014 r. dotyczący instytucji wykorzystania zdolności innych podmiotów, w związku z zasadami swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, o których mowa w art. 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), stoi na przeszkodzie stosowaniu włoskiego uregulowania krajowego w dziedzinie „kryteriów wyboru i wezwania do uzupełnienia oferty”, zawartego w art. 83 ust. 8 zdanie przedostatnie kodeksu zamówień publicznych ustanowionego dekretem ustawodawczym nr 50 z dnia 18 kwietnia 2016 r., zgodnie z którym w razie odwołania się do instytucji wykorzystania zdolności innych podmiotów (o której mowa w art. 89 kodeksu zamówień publicznych ustanowionego dekretem ustawodawczym nr 50 z dnia 18 kwietnia 2016 r.) przedsiębiorstwo umocowane musi w każdym przypadku spełniać wymogi i wykonywać świadczenia w przeważającym zakresie?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Apelatiwen syd – Sofia
(Bułgaria) w dniu 15 listopada 2020 r. – postępowanie karne przeciwko VD**

(Sprawa C-654/20)

(2021/C 79/26)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Apelatiwen syd – Sofia

Strona w postępowaniu głównym

VD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada ustawowej określoności przestępstwa i kary dopuszcza krajowe uregulowanie, w którym za ten sam czyn – kierowanie pojazdem w okresie stosowania przymusowego środka administracyjnego polegającego na czasowym zawieszeniu prawa jazdy – przewidziano równocześnie odpowiedzialność administracyjną i karną, bez określenia kryteriów umożliwiających obiektywne rozróżnienie tych dwóch rodzajów odpowiedzialności?
- 2) Na wypadek gdyby Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej udzielił odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, jakie są uprawnienia sądu krajowego w celu zapewnienia skutecznego stosowania zasad prawa Unii Europejskiej?
- 3) Czy kara – za przestępstwo kierowania pojazdem w okresie stosowania przymusowego środka administracyjnego polegającego na czasowym zawieszeniu prawa jazdy – pozbawienia wolności do trzech lat i grzywny w wysokości od 200 do 1 000 BGN jest proporcjonalna w rozumieniu art. 49 ust. 3 KPPUE [Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]?